

uretfærdige, og saa ere de langt mere stigeude uden Hensyntagen til Skatteevnen.

Men saa siger man fra denne Side, naar man vil begrunde denne store Skattelettelse, hvorom der her er Tale: Ja, vel, lad være, at man ikke kan begrunde den med, at Landbruget er i særlig Nødstilstand for Tiden, lad være, at man heller ikke med særlig Ret kan tale om Retfærdigheden, thi der er saa langt større Uretfærdighed i Samfundet, som det var mere rimeligt at begynde med. Men saa begynder man med at tale om, at der bør kræves Ligestilling. Ja, her kan jeg være enig i at indrømme, at en Ligestilling bør tilstræbes i Samfundet, ogsaa Ligestilling mellem Land og By, mellem Landerhverv og Byerhverv. Det er ganske rigtigt, men ogsaa her vil jeg gøre opmærksom paa, at der er jo ganske anderledes Uligheder i Samfundet end den Ulighed, der er Tale om her mellem Land og By ved den direkte Beskatning. Der er Ulighed mellem fattige og rige, der er Ulighed mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, mellem de udbytende og de udbyttede. Det er en ganske anden Ulighed end den, der findes mellem de forskellige Samfundsklasser med Hensyn til den direkte Beskatning. Men jeg indrømmer, at der bør tilstræbes Lighed overalt, ogsaa Lighed i den direkte Beskatning. Det kunde jo imidlertid naas paa andre Maader og ad andre Veje, end der her er Tale om. Man har tidligere tilstræbt og gennemført Ligestilling mellem visse Samfundsklasser, der ikke tidligere vare ligestillede med Hensyn til den direkte Beskatning. Jeg nævner saaledes Hartkornsudligningen af 1850. Da sagde man: Det er ganske uretfærdigt, at Godsejerne svare mindre Hartkornsskat end Bønderne, og saa vedtog man en Lov, der gennemførte, at Godsejerne skulde svare samme Hartkornsskat, lige saa store Hartkornsskatte som Bønderne. Det var en Vej til at udjævne den direkte Beskatning. Det var i Venstres Ungdomstid, det var, da det friske Syn paa mange Ting var oppe, som den Gang fandtes lige efter Gennembruddet i 1848. Maa jeg i denne Forbindelse rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister. Jeg tænker ikke, jeg behøver andet end pege derpaa. Dette,

at jeg ikke finder nogen Paragraf om Tilbagebetaling af de Penge, som Godsejerne i 1850 fik, den Gang der blev paalagt dem lige Hartkornsskat med Bønderne, forekommer mig ganske forbavsende, og det kan kun være en Forglemmelse fra den højtærede Finansministers Side, thi vi kunne vel dog ikke nu gaa hen og ophæve samtlige Hartkornsskatte og afskrive ogsaa Godsejernes Hartkornsskatte og saa lade Godsejerne beholde de Penge, de i 1850 fik af Folket for at betale disse Skatte jævnsides med Bønderne. Jeg tænker, at jeg behøver blot at gøre opmærksom derpaa, saa vil Finansministeren indrømme, at det er en Forglemmelse, og at en saadan Paragraf, hvis ellers disse Love gaa igennem, bør indføres. Jeg pegede altsaa paa den Vej, man fulgte i 1850, at man lod dem, der ikke tidligere havde svaret saa høj direkte Skat som andre, svare en tilsvarende direkte Skat. Den Vej bør man ogsaa gaa her. Det er ganske urimeligt — deri have Agrarerne saa fuldstændig Ret — at Kapitalisterne, Fabrikanterne og formuende Folk ikke skulle svare nogen direkte Skat til Staten, naar alle Ejendomsbesidderne skulle svare den. Nu vel, saa indfører man en direkte Skat for disse hidtil saa begunstigede og privilegerede Samfundsklassers Vedkommende, og der ligger jo Formueskatten lige til. Men jeg vil gaa videre og sige, at jeg ikke en Gang vilde finde det rigtigt, om man lod de nuværende Hartkornsskatte til Staten blive liggende i deres nuværende Form og saa indførte en tilsvarende eller større Skat paa de Samfundsklasser, som hidtil have været fritagne for direkte Skat. Man kunde gaa denne Vej, men jeg vil indrømme, at Hartkornsskatteerne ere forældede i Formen, navnlig for saa vidt de ogsaa bruges som Skattebasis i Kommunen, og jeg og mit Parti ville meget gerne være med til en Afløsning af dem. Vi have udtalt under de Forhandlinger, der have været førte her i Salen om disse Ting lige siden 1897, at vi gerne ville være med til, om det skal være, en fuldstændig Afløsning, en fuldstændig Forsvinden af alle Hartkornsskatte, naar man til Gengæld indførte en direkte Skat, en Formueskat af tilsvarende eller helst højere Størrelse.